

РЕШЕНИЕ

№ 2986

гр. София, 04.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 10.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Маринов, като разгледа дело номер **8700** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Делото е образувано по искова молба от [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес – В., [улица], ет. 3, офис № 412, срещу Национална агенция за приходите. С исковата молба се претендира обезщетение в размер на 9 700,83 лв., вследствие отменен ревизионен акт № 900402 / 10. 11. 2009 г., ведно със законната лихва и разноските по делото.

Ответникът – Национална агенция за приходите, чрез отговора на исковата молба и становище от процесуалния си представител, оспорва иска и моли да се отхвърли същия като неоснователен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Ревизионен акт № 900402 / 10. 11. 2009 г. на орган по приходите при ТД на НАП С., са установени данъчни задължения на [фирма], [населено място].

С жалба вх. № 3168 / 27. 11. 2009 г., горепосочения РА, е оспорен по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С..

Със споразумение между страните без дата, е продължен законоустановения

срок за произнасяне от страна на решаващия орган, с до 3 месеца.

С договор за обжалване, процесуално представителство и защита от 22. 04. 2010 г. между [фирма], в качеството му на възложител и „Адвокатско дружество Р. и съдружници”, в качеството му на изпълнител, възложителя е възложил, а изпълнителя е приел да извърши срещу заплащане, обжалване, процесуално представителство и защита срещу издадения РА № 900402 / 10. 11. 2009 г.

На основание чл. 3.1.1 от горепосочения договор, договореното възнаграждение е в размер на 8835 лв. без ДДС, за изпълнение на работата по чл. 1.1 (проучване на ревизионния доклад и приложенията към него), 1.2. (проучване на РА и приложенията), 1.3. (изготвяне на жалба до АССГ срещу РА, мълчавиво потвърден от директора на Дирекция „ОУИ”) и 1.4. процесуално представителство и защита пред АССГ.

С протокол от 28. 04. 2010 г. „Адвокатско дружество Р. и съдружници”, е предало изготвената жалба срещу РА № 900402 / 10. 11. 2009 г. на [фирма].

На 28. 04. 2010 г. „Адвокатско дружество Р. и съдружници”, е издало на [фирма] фактура № 1573 / 28. 04. 2010 г., с предмет: „процесуално представителство и защита пред АССГ срещу РА № 900402 / 10. 11. 2009 г.”, с данъчна основа 8835 лв. и ДДС в размер на 1 767 лв.

С допълнително споразумение между страните от 28. 04. 2010 г., е предвидено данъка върху добавената в размер на 1 767 лв. по горепосочената фактура, да е дължим до 31. 05. 2010 г., а данъчната основа е дължима до 30. 05. 2011 г.

С жалба вх. № 53-02-114 / 11. 05. 2010 г. [фирма] е оспорил издадения РА № 900402 / 10. 11. 2009 г., чрез Дирекция „ОУИ” до съда.

С решение № 726 / 18. 05. 2010 г. на директора на Дирекция „ОУИ”, в срока за изпращане на преписката в съда по чл. 156, ал. 6 от ДОПК, оспорения РА № 900402 / 10. 11. 2009 г., е частично отменен, а в друга част производството е спряно, поради наличието на преюдициален спор със Заповед № 21-04-1 / 18. 05. 2010 г. на директора на Дирекция „ОУИ”. Решението е връчено на 08. 06. 2010 г., видно от разписката за това.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Исковата молба, по която е образувано настоящото производство е допустима, а разгледана по същество, е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Исковата защита е възможна при условията на чл. 1 от ЗОДОВ. Исковите се разглеждат по реда на чл. 203 и сл. АПК, към който препраща и чл. 1, ал. 2 ЗОДОВ. Според чл. 4 ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия и/или бездействия. Във фактическия състав на отговорността на държавата или общината за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ се включват следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка

между постановения незаконнообразен акт, действие или бездействия и настъпилия вредоносен резултат. При липсата, на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Безспорно е налице отменен административен акт, в случая издадения ревизионен акт, но по делото не са налице доказателства за действително претърпени от ищеца вреди и причинна връзка между незаконнообразния административен акт и претендираните вреди, като следва да е налице пряка причинно – следствена връзка с отменения акт.

Твърденията, че са причинени вреди в размер на 8835 лв., представляващи с данъчната основа по фактура № 1573 / 28. 04. 2010 г., и 865, 83 лв., представляващи частично неизползван данъчен кредит от общо заплатения ДДС в размер на 1 767 лв., във връзка със заплатеното адвокатско възнаграждение, са неоснователни и недоказани.

Действително, видно от приложеното (стр. 47) извлечение от сметка, на 19. 05. 2010 г., е заплатен дължимия ДДС в размер на 1 767 лв., а видно от платеното нареждане (стр. 48), данъчната основа по фактура № 1573 / 28. 04. 2010 г., в размер на 8835 лв., е заплатена на 09. 05. 2011 г.

По делото е изслушана и приета съдебно счетоводна експертиза, неоспорена от страните, съгласно която фактурата и направените плащания са осчетоводени и отнесени по съответните кореспондиращи счетоводни сметки.

Съдът обаче, въпреки така посочените по-горе доказателства и приетата съдебно счетоводна експертиза, счита че не са налице действително претърпени вреди, които са в пряка причинно – следствена връзка с отменения РА.

За да е налице основание за ангажиране отговорността на ответника по ЗОДОВ, е необходимо вредите да произтичат пряко от отменения незаконнообразен акт или от незаконнообразни действия на администрацията.

В случая направените разходи за адвокатско възнаграждение не произтичат пряко от този акт, поради което не подлежат на обезщетяване по този ред. Наличието на ангажирана адвокатска защита, не е задължително в производството по обжалване на определен акт, поради което дори и при неговата отмяна, същите не са пряка последица от увреждането. Освен това дружеството ищец разполага с юрисконсулт, осъществяващ представителството по настоящото дело и който е получил решението на директора на Дирекция „ОУИ”, поради което ангажирането на адвокатско дружество не е било наложително при обжалване на издадения РА по съдебен ред. Следва да се отбележи и, че дружеството е подало надлежно жалба по административен ред срещу издадения РА, като доводите са сходни с жалбата подадена до съда, което води до извода за липсата на основание за ангажиране на адвокатска защита и въобще, че разходите за същата представляват пряка вреда от отменения РА.

Освен това, съгласно чл. 3.1.1 от договора от 22. 04. 2010 г., заплатеното възнаграждение включва и процесуално представителство пред АССГ, каквото безспорно не е осъществено, тъй като в срока за изпращане на преписката в съда, РА е отменен, поради което не може да се направи преценка каква част от възнаграждението е именно за това представителство и каква част включва останалите елементи от извършената дейност от адвокатското дружество.

В същото време, независимо че издадения РА е отменен от решаващия орган, доколкото това е станало в срока за изпращане на преписката в съда, жалбата е следвало да се препрати в съда и там евентуално делото да се прекрати поради липсата на правен интерес от оспорване. При наличието на образувано дело, би се преценявало

направените в хода на това дело разноси, на основание чл. 143 от АПК. Действително, видно от молба (стр. 101) на Дирекция „ОУИ” жалбата не е препратена в съда, но наличието на друг ред за претендиране на вредите прави исковата претенция по реда на ЗОДОВ неприложима, съобразно чл. 8, ал. 2 от същия закон.

Следва да се отбележи, че данъчната основа, в размер на 8835 лв., е заплатена едва на 09. 05. 2011 г., т.е. много след като РА е бил вече отменен и дружеството е разполагало с възможност да иска прекратяване на договора с адвокатското дружество, на основанията посочени в него, като заплати минимален адвокатски хонорар. В случая заплащането на разноси за адвокатски услуги, при условие, че същите не са вече необходими, не представлява вреда за дружеството ищец, произтичаща пряко от отменен административен акт, тъй като същите не са пряко проявление от действието на този отменен акт.

При това положение, съдът счита, че по делото не се доказва по безспорен начин, че са претърпени вреди и размера на тези вреди, както и наличието на пряка причинно следствена връзка с отменен като незаконосъобразен административен акт.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав счита, че искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

При този изход на спора ще следва ищеца, на основание чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ, да заплати разноските по делото, в случая претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Национална агенция за приходите за заплащане на обезщетение в размер на 9 700,83 лв., вследствие отменен ревизионен акт № 900402 / 10. 11. 2009 г., ведно със законната лихва и разноските по делото.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 638 (шестстотин тридесет и осем) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: